

عنوان مقاله:

بررسی سبک شناسی لایه ای اشعار علوی پس از انقلاب اسلامی

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات ادبی متون اسلامی، دوره 6، شماره 21 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سکینه مهدوی کلاته نو - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد تربت حیدریه، دانشگاه آزاد اسلامی، تربت حیدریه، ایران.

محمود فیروزی مقدم - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد تربت حیدریه، دانشگاه آزاد اسلامی، تربت حیدریه، ایران.

مهیار علوی مقدم - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران.

علی صادقی منش - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران.

خلاصه مقاله:

شعر علوی یکی از شاخه های شعر آیینی است که به توصیف شخصیت و فضایل حضرت علی ۷ و اظهار ارادت شاعران نسبت به ایشان می پردازد و به لحاظ الگوسازی از یک انسان کامل اهمیت زیادی دارد. بررسی لایه های سبکی این گونه شعر ما را به درک و تفسیری بهتر از آن می رساند. کاربرد واژگان دینی و تازه، عینی بودن واژگان، ساخت ساده جملات در اغلب موارد از ویژگی های برجسته زبانی این اشعار است. آهنگ و تناسب موسیقایی واژه ها و نشان دار بودن آن ها و هم چنین ساختار تعبیر و پویا بودن از دیگر ویژگی های این نوع شعر به شمار می آید. بنابراین برای تبیین گستره سبک، مشخصه های زبانی همراه با ویژگی های بلاغی و قلمرو اندیشه های شاعران به طور موازی در خدمت اهداف کلی شعر بررسی می گردد. این مقاله به شیوه توصیفی، تحلیلی لایه های سبکی اشعار علوی بعد از انقلاب اسلامی را بررسی می نماید و تکامل اشعار را در چهار لایه آوایی، واژگانی، نحوی و بلاغی نشان می دهد. بر اساس یافته های این پژوهش این اشعار در حوزه واژگان و تصاویر دارای برجستگی است.

کلمات کلیدی:

"شعر آیینی"، "سبک شناسی لایه ای"، "شعر علوی"، "انقلاب اسلامی"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1466680>

